

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Bf.II.166/2025. számú ügyben Szegeden, 2025. július 3. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a 21. sorszámú

í t é l e t e t:

Az emberölés büntette és más bűncselekmények miatt vádlottl ellen indított büntetőügyben a *Szolnoki Törvényszék* 2024. október 3. napján kihirdetett *12.B.160/2023/78.* számú ítéletét *megváltoztatja*:

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 14 (tizennégy) évre *enyhíti*.

a Szolnoki Törvényszék Gazdasági Hivatala által Bj.15/2023. szám alatt bevételezett vérgyánús szennyeződés lefoglalását *megszünteti* és megsemmisítését *elrendeli*.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét *helybenhagyja* azzal, hogy a vádlott terhére megállapított bűncselekmények megnevezése helyesen: 2 rb. testi sértés büntette [Btk. 164. § (1) és (3) bekezdés, egy esetben (8) bekezdés 1. fordulat], valamint emberölés büntette [Btk. 160. § (1) bekezdés].

vádlottl vádlott által 2024. október 4. napjától 2025. július 3. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe *beszámítja*.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 27.287 (huszonhétézer-kettőszáznyolcvanhét) forint bűnügyi költség megfizetésére az állam javára, a Szolnoki Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Szolnoki Törvényszék fenti ítéletével a 2021. szeptember 4. napja óta előzetes fogva tartásban lévő vádlottat vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rendbeli testi sértés büntetése [Btk.164. § (1) és (3) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat], 1 rendbeli testi sértés büntetése [Btk. 164. § (1) és (3) bekezdés] és 1 rendbeli emberölés büntetése [Btk. 160. § (1) bekezdés], ezért a vádlottat halmazati büntetésül 16 év szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg. Megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. A vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította. Rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

[2] A törvényszék ítélete ellen fellebbezést jelentett be a vádlott az emberölés büntette miatt felmentésért, míg védője mindhárom cselekmény miatt felmentés végett. A vádlott utóbb postai úton előterjesztett beadványában fellebbezést jelentett be a bűnösségének az életveszélyt okozó testi sértés büntetése és a testi sértés büntetése történt megállapítása miatt is, ugyancsak felmentése érdekében. Előadta, hogy ezen cselekmények tekintetében az ítélet kihirdetését követően nem tudott megfelelően reagálni, miután meglepte őt az elsőfokú ítélet.

[3] A vádlott fellebbezésének írásbeli indokolásában lényegében mindhárom vádpont vonatkozásában jogos védelmi helyzetre hivatkozott. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az 1. tényállási ponttal kapcsolatosan tanú1 tanú nyomozati szakban tett vallomását fogadta el. Sérelmezte azt is, hogy „jogilag” rövidlátó, ezt azonban nem vette figyelembe az elsőfokú bíróság. Ugyancsak sérelmesnek ítélte, hogy az elsőfokú bíróság tanú2 tanúnak a rá nézve terhelő nyomozati szakban tett vallomását fogadta el, szemben a tárgyaláson tett, a vádlottra nézve kedvezőnek mondható vallomásával szemben. Hangsúlyozta továbbá, hogy a DNS-e nem volt megtalálható a sértett nyakának azon részén, ahol a légutak „be lettek szűkítve”. A DNS-e kizárólag annak során kerülhetett a sértett nyakára, hogy a diszpécser utasításait követve az édesapja újraélesztését végezte. a 3. tényállási ponttal kapcsolatosan összességében arra hivatkozott, hogy a sértettet nem ő ölte meg, azt követően, hogy onnan eltávozott, oda bárki bemehetett. Hivatkozott arra is, hogy szemüveg nélkül szinte semmit sem lát, a beadványát is csak akként, tudta megírni, hogy szemüvegeket kért kölcsön a zárkatársaitól. Bizonyítási indítványt terjesztett elő az igazságügyi orvosszakértők tárgyalásra történő idézése érdekében, hogy tisztázni lehessen a sértett halálának okait. Ezen túlmenően arra is indítványt tett, hogy a látását igazságügyi orvosszakértő vizsgálja meg. Összességében elsődlegesen a felmentésére, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt.

[4] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.24/2024/26. számú átiratában a bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Észrevételezte, hogy a vádlott tiltott módon terjesztette ki az eredetileg bejelentett fellebbezését. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, ugyanakkor az egyes cselekmények törvényi megjelölése nem felel meg maradéktalanul a bűncselekmény bírósági határozatban történő megjelöléséről szóló 61. BK vélemény 4. a) pontjában foglaltaknak. Kifejtette, hogy helyesen jutott az elsőfokú bíróság azon következtetésre, hogy a vádlott jogos védelemre alappal nem hivatkozhat. Indítványozta a bűnösségi körülmények helyesbítését, egyebekben pedig az elsőfokú ítélet helybenhagyását azzal, hogy a bűncselekmények helyes rendelkező részi megjelölése: 2 rendbeli testi sértés büntette [Btk. 164. § (1) és (3) bekezdés, egy esetben (8) bekezdés 1. fordulat], továbbá emberölés büntette [Btk. 160. § (1) bekezdés].

[5] A felmentés érdekében bejelentett fellebbezések alaptalanok, a fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltak helytállóak.

[6] A bejelentett fellebbezések irányára és tartalmára figyelemmel a másodfokú bíróság a fellebbezésekkel sérelmezett ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (1), (2), (7) és (10) bekezdéseiben foglaltakra figyelemmel teljeskörűen felülbírált.

[7] Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem sértett olyan eljárási szabályt, amely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné.

[8] Megállapította továbbá, hogy a vádlott által előterjesztett fellebbezésnek kizárólag azon része tekinthető joghatályosnak, amely az emberölés büntette miatt felmentés érdekében került előterjesztésre. A Be. 584. § (1) bekezdése szerint a fellebbezőnek meg kell jelölnie, hogy fellebbezését az ítélet mely rendelkezése vagy az indokolás mely része ellen terjeszti elő. A (2) bekezdés szerint, ha bíróság ítéletében a terhelt bűnösségét több bűncselekmény miatt állapította meg, illetve több bűncselekmény miatt emelt vád alól mentette fel vagy szüntette meg vele szemben az eljárást, a fellebbezésből ki kell tűnnie, hogy az melyik cselekményre vonatkozó rendelkezést sérelmezi. A (3) bekezdés a) pontja szerint pedig a (2) bekezdés szerinti fellebbezését a fellebbezéssel nem érintett cselekményre a fellebbező a későbbiekben nem terjesztheti ki. Tekintettel arra ugyanakkor, hogy a vádlott védője mindhárom cselekmény miatt felmentés végett jelentette be fellebbezését, ezért az ítélet és az azt megelőző bírósági eljárás felülbírlata teljeskörű volt.

[9] Az ítéltábla a vádlott személyi körülményei körében megállapítottakat kiegészítette akként, hogy a vádlott látása erősen megromlott.

[10] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges és lehetséges körben és mértékig lefolytatta. Ítéletének [259] és [260] bekezdéseiben részletesen foglalkozott az általa elutasított bizonyítási indítványokkal, amellyel az ítéltábla is egyetértett, ezen bizonyítások lefolytatását a valósághű tényállás megállapításához maga sem tartotta szükségesnek.

[11] Az ítéltábla észlelte, hogy a védő és a vádlott további bizonyítási indítványt is előterjesztett, amelyet az elsőfokú bíróság elutasított, ítéletében azonban azt nem tüntette fel. A vádlott és védője azt indítványozták, hogy a bíróság keresse meg a Karcagi Rendőrkapitányságot annak közlése végett, hogy 2024. január 14. napján ezen ingatlanból a vádlott testvére által használt fűrészellopásával kapcsolatban indult-e eljárás. Ezzel azt kívánták igazolni, hogy az ingatlanba más személy is bejuthatott, lényegében a sértett sérelmére megvalósult emberölést más is elkövethette. Bár az elsőfokú bíróság ezen bizonyítási indítványt elutasította, a Be. 561. § (3) bekezdés f) pontjában foglaltak ellenére elmulasztotta azt az ítéletben feltüntetni. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság indokolásával, miszerint ezen bizonyítás lefolytatása szükségtelen, az ítéltábla is egyetértett.

[12] A vádlott a másodfokú eljárás során ismételt indítványozta igazságügyi orvosszakértő kirendelését abból a célból, hogy a látását vizsgálja meg. Az elsőfokú bíróság által már kifejtettekben túlmenően ezen indítványt az ítéltábla azért sem tartotta alaposnak, mert a vádlott ezen indítványa lényegében annak alátámasztására irányult, hogy a nyomozás során készült gyanúsított kihallgatásról készült jegyzőkönyveket akként írta alá, hogy azokat rossz látása miatt ténylegesen elolvasni nem tudta. Ehhez képest az ítéltábla megállapította, hogy már az elsőfokú bíróság is részletesen foglalkozott azzal a kérdéskörrel, hogy a vádlott gyanúsított kihallgatására mely időpontokban került sor, és ezen alkalmakkor mit nyilatkozott. Kiemelendő, hogy a 3. tényállási pont tekintetében (emberölés büntette) a vádlottal a megalapozott gyanút 2021. szeptember 4. napján közölte a nyomozó hatóság. Bár ekkor a gyanúsítás tárgya még csak halált okozó testi sértés büntette volt, azonban a vádlott védője jelenlétében nyilatkozott úgy, hogy a gyanúsítással szemben panaszt nem tesz, illetőleg a bűncselekmény elkövetését beismeri. Ezen kihallgatás vonatkozásában tehát semmiképpen sem hivatkozhat arra, hogy olyan tartalmú jegyzőkönyvet írt volna alá, amelyben foglaltak ne tükrözték volna hűen az általa elmondottakat. 2021. szeptember 5. és 2022. március 24. napjain pedig helyszíni kihallgatásokra került sor, amelyekről kép- és

hangfelvétel is készült, továbbá a 2021. szeptember 5-i kihallgatáson akként nyilatkozott, hogy az egy nappal korábban, 2021. szeptember 4. napján tett vallomását fenntartja. A vádlott az egyéb gyanúsított ki hallgatásain lényegében nem tett vallomást (kivéve a nyomozási bíró előtt tett vallomását), hanem írásban tett nyilatkozatokat a cselekményekkel összefüggésben, illetőleg 2023. január 5. napján a folytatólagos kihallgatása során ismételt vallomást tett. A vallomásait és az írásbeli beadványait összességében tekintve azonban az állapítható meg, hogy a vádlott számos verziót adott elő a terhére rótt bűncselekményekkel kapcsolatban, amelyek közül az elsőfokú bíróság a beismerő vallomásait fogadta el, mivel a rendelkezésre álló tanúvallomások – amelyeket a szükséges esetekben ugyancsak mérlegelés tárgyává tett, miszerint az adott tanú nyomozati vagy tárgyalási vallomását fogadja-e el –, igazságügyi orvosszakértői és genetikai szakértői vélemények, valamint az OMSZ diszpécserével folytatott telefonbeszélgetés adatai ezeket támasztották alá. Ebből következően pedig a vádlott nem hivatkozhat alappal arra, hogy az ügyben őt kihallgató nyomozó más jegyzőkönyvezett volna, mint amit ő a kihallgatás során elmondott, már csak azért sem, mert ez azt feltételezné, hogy a nyomozó minden alkalommal másképp jegyzőkönyvezte volna a vádlott által elmondottakat, azt követően is, hogy a vádlott – védője jelenlétében – a 2021. szeptember 4. napján fogatosított gyanúsított ki hallgatása során a 3. tényállási pontban foglalt bűncselekmény elkövetését beismerte. Tekintettel arra, hogy ez rendkívül életszerűtlen feltételezés, illetőleg összevetve a vádlott önmagának is több ízben ellentmondó vallomásait a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokkal, megalapozottan jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre – és ezen álláspontját az ítéltábla is osztotta -, hogy a vádlott látásának vizsgálatára orvosszakértő kirendelése szükségtelen. Az ítéltábla továbbá arra az álláspontra helyezkedett, hogy a halál oka megállapításához új szakértői vélemény elkészítése ugyancsak szükségtelen, ugyanis a rendelkezésre álló szakértői vélemény e tekintetben teljes mértékig aggálytalan.

[13] A törvényszék tehát a beszerzett bizonyítékokat ügyiratszerűen, logikusan, minden releváns bizonyítékra kiterjedően értékelte, az egyes bizonyítási eszközöket kellő részletességgel elemezte és a logika szabályainak megfelelően adott számot arról, hogy mely bizonyítékot miért fogadott el és melyeket miért vetett el.

[14] A Be. 167. § (4) bekezdése alapján a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg.

[15] A Be. 591. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tény állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

[16] Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség a bizonyítékok eltérő mérlegelésére. Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság tényállása megalapozott, ezért a bizonyítékok mérlegelésén keresztül a tényállást támadó fellebbezések eredményre nem vezethettek, s az a másodfokú felülbírálat alapját képezte.

[17] Az irányadó tényállásból a törvényszék okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, azonban a terhére megállapított bűncselekmények megnevezése nem felelt meg teljes mértékig a Kúria 61/2008. számú BK véleményének 4.a) és 4.c) pontjaiban foglaltaknak. A 4.a) pont szerint a bűnhalmazat a különböző (más-más alcímmel jelölt) bűncselekmények megnevezését és az alkalmazott törvényhelyek megjelölését nem érinti, de a Be. előírja annak megjelölését, hogy az elkövető az azonos alcím alá elhelyezett diszpozíciót vagy diszpozíciókat hányszor valósította meg, azaz hány rendbeli bűncselekményt követett el. Egyébként, ha nincs bűnhalmazat, nem kell utalni arra, hogy a diszpozíció csak egyszer valósult meg, más szóval az „1 rendbeli” kifejezés használata

fölösleges. A 4.c) pont pedig akként rendelkezik, hogy a többrendbeli bűncselekmény szöveges minősítése után zárójelben először azt a törvényi rendelkezést kell feltüntetni, amely az összes bűncselekmény minősítésében közös. Ez a közös elem a bűncselekmény alapesetének diszpozíciója. Ezután fel kell tüntetni az eltérő rendelkezéseket, megjelölve, hogy az egyes eltérő rendelkezések szerint hány bűncselekmény minősül.

[18] Ennek megfelelően jelen ügyben a vádlott terhére megállapított bűncselekmények megnevezése helyesen: 2 rendbeli testi sértés büntette [Btk. 164. § (1) és (3) bekezdés, egy esetben (8) bekezdés 1. fordulat], valamint emberölés büntette [Btk. 160. § (1) bekezdés].

[19] Szükségessé vált továbbá az elsőfokú ítélet jogi indokolásának kiegészítése, illetőleg helyesbítése a következők szerint:

[20] Az ítélet [109] bekezdésében foglaltakat az ítéltábla akként pontosította, hogy helyesen a vádlott belenyugodott a 8 napon túl gyógyuló sérülések bekövetkezésének lehetőségébe a bántalmazás során (esetlegesen szándék), míg az életveszélyes eredményre a gondatlanság enyhébb formája, a hanyagsága terjedt ki.

[21] A 2. tényállás tekintetében a 8 napon túl gyógyuló sérülések okozására terjedt ki esetlegesen a vádlott szándéka (elsőfokú ítélet [133] bekezdés).

[22] A tényállás 3. pontja tekintetében az ott leírt cselekményt a vádlott egyenes szándékkal követte el (elsőfokú ítélet [247] bekezdés).

[23] Az elsőfokú bíróság részletesen indokolta valamennyi bűncselekmény vonatkozásában azt is, hogy a vádlott javára a jogos védelem miért nem állapítható meg, ezen okfejtését az ítéltábla is mindenben osztotta.

[24] A büntetés kiszabása körében az ítéltábla további enyhítő körülményként értékelte a vádlott javára a cselekmények elkövetése óta bekövetkezett időmúlást, az 1. tényállási pont tekintetében az eredmény vonatkozásában a gondatlanságát, a 2. tényállási pont tekintetében az eredmény vonatkozásában az esetlegesen szándékát, továbbá a vádlott megromlott egészségi állapotát, a látásromlását. Mellőzte ugyanakkor az enyhítő körülmények köréből a részbeni ténybeli beismerésre történő utalást, ugyanis a vádlott beismerése a későbbiekben a bűnösségére nem terjedt ki, illetőleg a részbeni ténybeli beismerése sem volt felderítő jellegű.

[25] Az így kiegészített és helyesbített bűnösségi körülményekre figyelemmel a törvényszék helyesen járt el, amikor a Btk. 79. §-ában foglalt büntetési célok elérése érdekében, a Btk. 80. § (1) bekezdésében foglalt bünteteskiszabási elvek figyelembevételével – amelyre a törvényszék nem hivatkozott – a vádlottat halmazati büntetésül börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és közügyektől eltiltásra ítélte. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az irányadó 13 év 9 hónap középértéktől a vádlott terhére történő eltérés indokolt, ugyanakkor az ítéltábla álláspontja szerint az enyhítő körülmények körének jelentős kibővülése folytán a vele szemben kiszabott 16 év szabadságvesztés eltúlzottan súlyos, ezért annak tartamát 14 évre enyhítette.

[26] Megalapozottan hivatkozott a törvényszék arra, hogy a Btk. 38. § (4) bekezdés e) pont eb) alpontja és az (5) bekezdés b) pontja alapján a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható, elmulasztott hivatkozni ugyanakkor a Btk. 459. § (1) bekezdés 14. pont a) pontjára, amely szerint hozzátartozó az egyeneságbeli rokon, valamint 26. pontjának c) pontjára, amely szerint személy elleni erőszakos bűncselekménynek minősül többek között az emberölés [Btk. 160. § (1)-(3) és (5) bekezdés], ezért az ítéltábla ezen jogszabályi hivatkozásokat pótolta.

[27] Az ítéltábla a mellékbüntetés – közügyektől eltiltás – tartamát arányosnak ítélte.

[28] Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámította, elmulasztott hivatkozni azonban a Btk. 92. § (2) bekezdésére, amelynek felhívása azért szükséges, mert az elsőfokú bíróság az ítéletének rendelkező részében hivatkozott arra, hogy a beszámításnál egy napi előzetes fogva tartás egy napi szabadságvesztésnek felel meg, ezért az ítéltábla ezen jogszabályi hivatkozást is pótolta.

[29] Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a Szolnoki Törvényszék Gazdasági Hivatalánál bevételezett vérgyanús szennyeződést az iratok részeként rendelte kezelni. A Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a lefoglalást meg kell szüntetni, ha arra az eljárás érdekében már nincs szükség, míg a (2) bekezdés szerint, ha a lefoglalt dolog értéktelen és arra senki sem tart igényt, azt – a gerinces élő állat kivételével – a lefoglalás megszüntetése után meg kell semmisíteni. Erre tekintettel az ítéltábla ezen bűnjel lefoglalását megszüntette és megsemmisítését rendelte el. E tekintetben mellőzte az elsőfokú bíróság hivatkozását a 11/2003. (V. 8.) IM-BM-PM együttes rendeletre a bizonyítékként nem értékelt anyagmaradványok megsemmisítése tekintetében, annak ugyanis a jogszabályi alapja a már említett Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése, ezért az ítéltábla ezen jogszabályhelyeket tekintette alkalmazottnak.

[30] Az ítélet egyéb rendelkezései egyebekben törvényesek.

[31] A kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta a vádlott terhére megállapított bűncselekmények megnevezésének helyesbítésével.

[32] A Btk. 92. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel rendelkezett az ítéltábla arról, hogy a vádlott által 2024. október 4. napjától 2025. július 3. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

[33] Az ítéltábla a Be. 613. § (1) bekezdése és a Be. 574. § (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére az állam javára, tekintettel arra, hogy a vádlotti és védői fellebbezések a felmentés tekintetében eredménytelenek voltak.

[34] Az ítélettel szemben a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Szeged, 2025. július 3.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
s.k.

a tanács elnöke

Dr. Kiss Dániel s.k.

előadó bíró

Dr. Halász Edina

bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.166/2025/21. számú ítélete és a Szolnoki Törvényszék 12.B.160/2023/78. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon jogerőre emelkedett.

Szeged, 2025. július 3.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke